

el senyor Canalejas, del tornada de Palau, va anar a visitar-lo el senyor Leroux, qui anava a manifestar-li el seu propòsit de telegrafia a Barcelona per que soengessin una manifestació o vaga, per entendre que ab això s'perjudicava la causa del indult.

El senyor Canalejas ha agafat sa intenció, notificant-li que ja no la havia cas de vaga ni manifestació, pels el Rey concedéu l'indult.

El senyor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

«Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. Indústria possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.»

El defensor y la mare del reu

Aquesta tarda, a les tres, ha estat al Palau l'advocat del «Chato de Cuquetas», don Eduard Barriobero, qui havia rebut una carta del marqués de la Torrecilla, citant-lo a dita hora al Palau per comunicar-li una notícia importantissima.

Immediateament, ja que sols ha permanescut al Palau uns minuts, ha sortit el senyor Barriobero, portant el bineviu a la mà i donant mostres d'una gran alegría.

La pobre mare del reu, qui esperava impacient la sortida del senyor Barriobero a la plaça d'Orient, ahorà ha passat casi tot el dia en unió de les demés dòmes asseguda en un banc, ha corregut cap al senyor Barriobero, portant el bineviu a la mà i donant mostres d'una gran alegría.

—Què hi ha?

—L'indult! —Sols ha pogut dir el senyor Barriobero.—Que han indultat al fill de voté, que ja es hora de que aquests ulls deixin de vessar llàgrimes, i res més. La emoció només deixa parlar. Tots tots, entenent la notícia per Madrid del que S. M. espera al ministre de la Guerra per firmar l'indult.

—Deu li pague! —Ha afegit la mare.

Quan ha acabat de parlar el senyor Barriobero alguns periodistes i varius ciutadans han abrassat i li han donat la enhorabona.

Les consultes

Madrid, 15, 12:30 matinada. A les set de la tarda ha entrat al Palau el president del Senat senyor Montero Ríos, primer dels consultats pel Rey.

Mirja hora ha durat l'entrevista del senyor Montero Ríos ab el monarca i a la sortida ha manifestat als periodistes que fins que ha arribat a dalt l'escalera, sostenia que l'actual Govern estava en condicions de varir molt temps i que podria demanar licència per estimar.

—Aquest «Chato de Cuquetas» és feroc. Després dels terrible crims cometuts mata també al Govern.

—Què diu? —La Època

Diu «La Època»: —Plantejada la crisi total, hem de ser per avui molt pards so, per que respon als seus naturals sentiments i vivissim anhel de fer el bé; però l'actitud del Govern plantejant al Rey, una crisi total en aquests moments i per semblant motiu després d'haver fet tot lo que ha fet, seria per si tan mandat quins resultats a estampar pel qualificatió que mereix.

El senyor Canalejas no se'n anirà en aquestes circumstàncies, perque no deu anar-se per qüestió seu de l'impediment, perqüest que respon del la seva conducta davant de les Cambres, i perqüest nostra impressió es que no se'n anirà.

Els periodistes han acollit la presència del president amb gran espectació, expressant-se aquest en la següent forma:

—He tingut una conversa ab el Rey, qui ha tingut la bondat de repetirme lo que abans de presentar la dimissió ha iniciat; es a dir, que continú al davant del poder; que no es aquest motiu ni les excuses que jo he presentat, però que l'abandonem; ademés de que quantes consultes ha erat que li han ratificat el que jo devia seguir en el poder.

Jo li he exposat el monarca que estic molt cansat, no sols per lo que afecta a n'aquesta crisi i que mi disseny, India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

Y altre ab tres destinataris. «Progressos Liberal, y L'Època, Barcelona.

Declaració de vaga general podrà malgrat els gestos especials de la Pugna obrera Barcelona reservar actius Prudència no excusen energia. Vaig a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El defensor y la mare del reu

Aquesta tarda, a les tres, ha estat al Palau l'advocat del «Chato de Cuquetas», don Eduard Barriobero, qui havia rebut una carta del marqués de la Torrecilla, citant-lo a dita hora al Palau per comunicar-li una notícia importantissima.

Immediateament, ja que sols ha permanescut al Palau uns minuts, ha sortit el senyor Barriobero, portant el bineviu a la mà i donant mostres d'una gran alegría.

La pobre mare del reu, qui esperava impacient la sortida del senyor Barriobero a la plaça d'Orient, ahorà ha passat casi tot el dia en unió de les demés dòmes asseguda en un banc, ha corregut cap al senyor Barriobero, portant el bineviu a la mà i donant mostres d'una gran alegría.

—Què hi ha?

—L'indult! —Sols ha pogut dir el senyor Barriobero.—Que han indultat al fill de voté, que ja es hora de que aquests ulls deixin de vessar llàgrimes, i res més. La emoció només deixa parlar. Tots tots, entenent la notícia per Madrid del que S. M. espera al ministre de la Guerra per firmar l'indult.

—Deu li pague! —Ha afegit la mare.

Quan ha acabat de parlar el senyor Barriobero alguns periodistes i varius ciutadans han abrassat i li han donat la enhorabona.

El saló de conferències

La notícia de la caiguda del Govern ha sorprès a tots i molts han sortit per compovarla.

Els que arribaven per regla general la desconeixen i's acosten als rolos, sobre se feyen suposicions de la solució que pogués recuare sobre la crisi i's comentaven ab bastant vivesa les causas d'ella.

La nota còmica

Com en les notes més serios polen barcjarish les notes còmiques, direm que en un club s'ha acollit la notícia del indult, després de celebrar-la, naturalment, ab el seguent comentari:

—Aquest «Chato de Cuquetas» és feroc. Després dels terrible crims cometuts mata també al Govern.

—Deu li pague! —Ha afegit la mare.

Quan ha acabat de parlar el senyor Barriobero alguns periodistes i varius ciutadans han abrassat i li han donat la enhorabona.

Les consultes

Madrid, 15, 12:30 matinada. A les set de la tarda ha entrat al Palau el president del Senat senyor Montero Ríos, primer dels consultats pel Rey.

Mirja hora ha durat l'entrevista del senyor Montero Ríos ab el monarca i a la sortida ha manifestat als periodistes que fins que ha arribat a dalt l'escalera, sostenia que l'actual Govern estava en condicions de varir molt temps i que podria demanar licència per estimar.

—Aquest «Chato de Cuquetas» és feroc. Després dels terrible crims cometuts mata també al Govern.

—Què diu? —La Època

Diu «La Època»: —Plantejada la crisi total, hem de ser per avui molt pards so, per que respon als seus naturals sentiments i vivissim anhel de fer el bé; però l'actitud del Govern plantejant al Rey, una crisi total en aquests moments i perqüest que respon del la seva conducta davant de les Cambres, i perqüest nostra impressió es que no se'n anirà.

Informes de Barcelona

«Espanya Libres» diu:

El Govern ha telegrafiat a Barcelona demandant informes sobre del expressat moviment.

El governador civil, senyor Portela, ha donat els informes solicitats en el sentit del que mouimenti que s'intenta revertirà característicament que el que va alcanciar la vaga general en el mes de juliol de 1909.

—Lo poch que jo diria a vostès es lo mateix que el senyor Montero Ríos, a qui he trobat adult.

Allavors els periodistes han dit al seixor Moret:

—Es natural —ha respondut el seixor Montero Ríos.

—Y ab el mateix president? —han tornat a preguntar els periodistes.

—Sobre això —ha replicat el seixor Montero Ríos —ja no puch dir res.

Moments abans de sortir del Palau el seixor Montero Ríos, hi ha arribat el seixor Moret, qui, després de saludar als periodistes, els ha pregat que l'informem de lo que passava.

—No sé res —ha afegit, al advertir un gest d'expreñany en els periodistes.

Aquestes han referit al seixor Moret to lo que havia passat i l'expresident del Consell ha pujat al Palau.

A les set de la tarda ha sortit el seixor Moret, qui s'ha negat terminantament a dir als periodistes lo que havia parlat ab el monarca.

—Jo no vaig a fer lo que el seixor Moret, que sempre contam C per B lo que parla al Rei. Lo que al monarca se parla al Rei. Lo que al monarca se parla al Rei.

El seixor Moret ha insistit novament y el seixor Moret ha persistit també en sa negativa.

—Lo poch que jo diria a vostès es lo mateix que el seixor Montero Ríos, a qui he trobat adult.

Allavors els periodistes han dit al seixor Moret:

—El seixor Montero Ríos ha dit quel com que desitjarem veure confirmat per vostè; això es, que havia aconsellat la continuació en el poder del partit liberal.

—Això —ha replicat el seixor Moret; —ja ho sabia jo; en aquest punt estic d'acord ab el seixor Montero Ríos.

—Tornarà vostè al Palau?

—Jo no tinc pera què tornar.

Y el seixor Moret s'ha despedit dels periodistes.

A dos quarts de vuit arribava el seixor Maura, qui després de saludar amablement als periodistes, hi entrat al Palau i ha estat conversant una hora ab el monarca.

A la sortida ha manifestat que l'indissensió; que no podia donar-s'lo; referències de la entrevista ab el Rey, però que aviat quedarà llet a l'instant.

Ha volgut dir ab això el seixor Maura que acabaren la informació sense emocions.

Moments abans de sortir el seixor Maura ha baixat del seu automòbil el comte de Romanones, qui sonriren a dir:

—He passat el dia cagant.

Un periodista l'ha interromput dient:

—Doncés aquí ha caigut peçal!

Y ha afegit el coment:

—La crisi: m'ha agafat a 90 kilòmetres de Madrid; jo crech que no té importància y que s'interia crech que serà lo que contindrà en el poder el seixor Canalejas.

Des d'abans no mes ha estar el president del Congrés ab el Rey.

—Al abandonar el Palau ens ha dit:

—No s'absent, que segueixen les notícies.

El Rey crida a n'en Canalejas

En efecte; moments després ens enterarem de què el Rey ha telefonió per aquest al seixor Canalejas citando per dos quarts d'onze.

Fins a dita hora ha estat dos Alions segon ab tota la família real com es costum en els dies de festa.

Ab puntualitat econòmica ha arribat el seixor Canalejas acompañat per son autonòvol pel comte de Pinoel.

—Bona nit, seixor president; —li han dit els periodistes.

—El seixor president ha contestat aparent una gran contrarietat.

—Vinch! —ha afegit a pregar a S. M. quem il·luri d'aquesta càrrega, de la que m'robó molt cara.

Seguint l'interrogatori, un periodista ha preguntat si havia robat alguna visita en el seu domicili, contestantos que la de dos Avells, Montero y d'Avinyó Gasset, abdós en nom del seixor Moret.

—He comunit impressions ab algun dels meus companyys y he sabut també que variis correspondents estrangers han telegrafiat als seus responsables periòdics indicant com a substitut meu al general Weyler; jo ignorava què el general José a Madrid.

—Les que s'han obert les portes que donen accés a l'entrada de la Porta del Príncep.

Els periodistes han acollit la presència del president amb gran espectació, expressant-se aquest en la següent forma:

—He tingut una conversa ab el Rey, qui ha tingut la bondat de repetirme lo que abans de presentar la dimissió ha iniciat; es a dir, que continú al davant del poder; que no es aquest motiu ni les excuses que jo he presentat, però que l'abandonem; ademés de que quantes consultes ha erat que li han ratificat el que jo devia seguir en el poder.

—Jo li he exposat el monarca que estic molt cansat, no sols per lo que afecta a n'aquesta crisi i que mi disseny, India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El seixor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

—Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El seixor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

—Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El seixor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

—Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El seixor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

—Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Així s'ha dit. Vaig ar a visitar a monsieur Canalejas.—Leroux.

El seixor Leroux ha dirigit els seus despatxos a Barcelona.

—Emilia Iglesias, Pelayo, 40, Barcelona.—Cercavui Emilia deseguida.—Declaració vaga general aquests instants precipitada tragedia. Tinc exèrcits impresos. India possible però necessària suprimir tot lo que sembla coacció violència. Aix

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país
y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

263

Plantem fruiters

Tornem-hi que avui ens proposem entenir un xic a nostres benèvolos llengüers, apuntant qualcosa sobre l'arbre per excel·lència per a anar en sequer en tots els indrets de Catalunya, alonat els fruits no són excessius.

L'ametller, ningú posarà en dèpte de que està destinat a veures molt escampades, però, si bé com a explotació en gran, son poques les localitats qu'hi concueixen, en canvi, el trobareu en terrenys, horts, vores de masies i de pobles; per aquesta mostra, doncs, pels dedrets que allí hom hi prospera un peu, n'hi pot haver una dotzena, un centenar. No solament com a curiositat i com a regal simó que com a planta productiva pot plantar-se en major nombre en els llochs d'on arriben trobats poques exemplars. Per què cal considerar les variadíssimes aplicacions que té el fruit: quan mig vent pera confitjar oixis; quan madur, però tendre, cap al mes de juny, pera consumir-lo com a menjar exquisit; i quan del tot madur, dites aplicacions no poden comptar-se, porque, entre usar-lo al natural o torrat (això últim o sigui les populars ametelles torrades, se troben en les taules més modestes i més aristocràtiques) i convertir en dolços i com additament indispensable en molts continguts, ens trobarem que l'aplicació de l'ametlla es tan general com cap altre fruit. A Arenys, introduït les célebres ametelles, fa més d'un segle, un francès, M. Cot, qual especialista explota allí avui alguns industrials, trobant-se produccions en les confrerries més encopatrades, al costat de preparacions similars de altres fruites, provinents de fàbriques extrangeres de l'reconeguda anomènada. Igualment ocupa l'ametlla, convertida en oli, un lloc important dintre la farmacia i no cal pas dir si té aplicació en la confreria, perquè en molts dolços i en tota classe de turó, extrany es que no hi sigui.

Pero GUSI Y BOFARULL.

Bascara.

Laboratoris

Segona resposta a la carta oberta del senyor Novellà

Respectable senyor: Llegida la segona carta que en L^a de Janer, desde la Fulla Agrícola de LA VEU, me dirigeix, me veig obligat a corresponder a tan atenta missiva i axis contribuir a fer profitosa aquesta discussió, confiant que, donades les condicions que en vosté concorren, sabrà veure en les meves poques observacions el termen decret d'arribar a la consecució del fi i procurar que lo que se resolgui sigui allò de profit y que fes glòria al seu nom y al nom de l'autor.

En aquest cas concret, lo que no poden els individus, ho poden les Cooperacions, Institucions y demés Centres horitzontals que vosaltz estan.

Jo recordo en impremta que'm produs al visitar l'Observatori del Ebre dirigit pel benemerit P. Girona; allí, entre els diversos edificis y pabellons destinats a la ciència, me va entrar en un corredor per a l'observació, abont havien instal·lat un magnífic espai y ben proveït Laboratori Química. En aquell local, hi diuen treballar-se separadament 40, 50 o més persones. El seu fundador y actual director, l'incomparable P. Victoria, m'ensenyà les seves diverses seccions y donàs detsalls de la feina que allí feia. Poch pensava jo trobar en aquell apartat reò un Centre que posat a Barcelona hauria servit per a sostingut l'acció solidària y fer justícia a la terra, com fa abomata l'Observatori del Ebre.

Per això jo no vaig fer aquesta visita, y per una part, y en lo que's refereix a l'importació y exportació dels diversos productes per l'altra.

Per lo que a la persecució del frau local se refereix, estem quasi d'acord ab lo per vostè proposat.

Mes, anant al altre punt, l'importació y exportació de productes, si voté repassà la cara, contestació a la primera missiva, veura que jo sois vaig tractar del problema de la exportació al scapar del Estat el caràcter oficial del Laboratori; y clar es: que, rosolem aquesta part, quedava resolt l'altre en el meu entendre.

Quant poca es la confiança que, en general, mereixen els serveis oficals o, més ben dit, els que depenen de l'Estat, no he de ser jo qui ho pos en evidència, pero solicitar el favor d'aquest nouvinet deu omnipotent anomèn Estat, representat pels seus fervents adaludors y adoradors. Mes no som nosaltres qui reconeixem la seva omnipotència, no es qui suscriu partidari de que aquest deu tuseir verell per tots els camins dins dels interessos dels seus fidels sostenidors. De cap manera, el meu particular criteri n'es ben lluny y no va al cas exceptiu.

Reconeix l'ametlla la circumstància que no responen certes privilegiades, ana's s'acomoda fàcilment en qualsevol lloc,

mentres no són terrenys massa argilós o humits y prospera en els pedregosos y calcàris. En els humits, o dins un hort, els voltants del qual s'igualen regats, es podria desenrol·lar-se perfectament.

Terç.—Fosfat tribásich o mineral;

insoluble en el aigua, més soluble en el citrat d'amonià.

Quart.—Fosfat quatrabisàtic; soluble en el citrat.

D'aquests diferents fosfats aquell que's trobi més desagregat y sigui més fàcilment atacat pels reactius químics, se'n juga també més aviat així pels agents

de aquests laboratoris en sa generalitat no estan en condicions de cumplir decorosa y honradament la seva missió.

Per grans que siguin la voluntat y valor d'un sol home, per grans que sigui els recursos, indefensiblement ha de viure constrinxit y privat de portar a cap empresa tal, perquè quel dia que ell falti, resti estancada. Quan no perda, sia fructuosa tasca.

L'oxalat d'amoniàchi, encara que exercix una acció menys energica que l'àcid més débil (orgànich) sobre els fosfats, els ataca a tots y permet classificarlos per ordre d'assimilitat. Pot només assimilitat relativa d'un fosfat el tant per cent d'àcid fosforic que's dóna ataca per la dita sal, y diem relativa porque no pot tractarse més que d'una comparació entre els diversos fosfats y no de la mira absoluta de l'assimilitat d'alguns d'ells.

Entre els fosfats el bisbàsic ocupa el primer lloc baix aquest punt de vista.

Fosfat àcid y superfosfat:

El primer prove de l'àcid del àcid sulfúric sobre els ossos en pols; el segon de l'àcid del mateix àcid sobre la fosforita o fosfat mineral. Els superfosfats estan composts:

Primer.—Àcid fosforic líquid.

Segon.—Fosfat àcid de calç.

Tercer.—Fosfat bicàlcic.

Quart.—Sulfat de calç.

Sísex.—Aigua líquida o combinada.

Setè.—Silice, ferro, alumina y demés impures contingudes en el mineral.

El superfosfat està subjecte a la retrogradació. Es el fenomen que'm produí al visitar l'Observatori del Ebre dirigit pel benemerit P. Girona; allí, entre els diversos edificis y pabellons destinats a la ciència, me va entrar en un corredor per a l'observació, abont havien instal·lat un magnific espai y ben proveït Laboratori Química. En aquell local, hi diuen treballar-se separadament 40, 50 o més persones. El seu fundador y actual director, l'incomparable P. Victoria, m'ensenyà les seves diverses seccions y donàs detsalls de la feina que allí feia. Poch pensava jo trobar en aquell apartat reò un Centre que posat a Barcelona hauria servit per a sostingut l'acció solidària y fer justicia a la terra, com fa abomata l'Observatori del Ebre.

Per això jo no vaig fer aquesta visita, y per una part, y en lo que's refereix a l'importació y exportació dels diversos productes per l'altra.

Per lo que a la persecució del frau local se refereix, estem quasi d'acord ab lo per vostè proposat.

Mes, anant al altre punt, l'importació y exportació de productes, si voté repassà la cara, contestació a la primera missiva, veura que jo sois vaig tractar del problema de la exportació al scapar del Estat el caràcter oficial del Laboratori; y clar es: que, rosolem aquesta part, quedava resolt l'altre en el meu entendre.

Quant poca es la confiança que, en general, mereixen els serveis oficals o, més ben dit, els que depenen de l'Estat, no he de ser jo qui ho pos en evidència, pero solicitar el favor d'aquest nouvinet deu omnipotent anomèn Estat, representat pels seus fervents adaludors y adoradors. Mes no som nosaltres qui reconeixem la seva omnipotència, no es qui suscriu partidari de que aquest deu tuseir verell per tots els camins dins dels interessos dels seus fidels sostenidors. De cap manera, el meu particular criteri n'es ben lluny y no va al cas exceptiu.

Reconeix l'ametlla la circumstància que no responen certes privilegiades, ana's s'acomoda fàcilment en qualsevol lloc,

mentres no són terrenys massa argilós o humits y prospera en els pedregosos y calcàris. En els humits, o dins un hort, els voltants del qual s'igualen regats, es podria desenrol·lar-se perfectament.

Terç.—Fosfat tribásich o mineral;

insoluble en el aigua, més soluble en el citrat d'amonià.

Quart.—Fosfat quatrabisàtic; soluble en el citrat.

D'aquests diferents fosfats aquell que's trobi més desagregat y sigui més fàcilment atacat pels reactius químics, se'n juga també més aviat així pels agents

de la terra: àcid carbònic, humus, àcid acètic, y produirà efectes més ràpids.

Podem, doncs, dir quel grau d'assimilitat d'un fosfat està en relació directa de la potència de l'atzach que potdrà suferir dels reactius.

L'oxalat d'amoniàchi, encara que exercix una acció menys energica que l'àcid més débil (orgànich) sobre els fosfats, els ataca a tots y permet classificarlos per ordre d'assimilitat. Pot només assimilitat relativa d'un fosfat el tant per cent d'àcid fosforic que's dóna ataca per la dita sal, y diem relativa porque no pot tractarse més que d'una comparació entre els diversos fosfats y no de la mira absoluta de l'assimilitat d'alguns d'ells.

Entre els fosfats el bisbàsic ocupa el primer lloc baix aquest punt de vista.

Fosfat àcid y superfosfat:

El primer prove de l'àcid del àcid sulfúric sobre els ossos en pols; el segon de l'àcid del mateix àcid sobre la fosforita o fosfat mineral. Els superfosfats estan composts:

Primer.—Àcid fosforic líquid.

Segon.—Fosfat àcid de calç.

Tercer.—Fosfat bicàlcic.

Quart.—Sulfat de calç.

Sísex.—Aigua líquida o combinada.

Setè.—Silice, ferro, alumina y demés impures contingudes en el mineral.

El superfosfat està subjecte a la retrogradació. Es el fenomen que'm produí al visitar l'Observatori del Ebre dirigit pel benemerit P. Girona; allí, entre els diversos edificis y pabellons destinats a la ciència, me va entrar en un corredor per a l'observació, abont havien instal·lat un magnific espai y ben proveït Laboratori Química. En aquell local, hi diuen treballar-se separadament 40, 50 o més persones. El seu fundador y actual director, l'incomparable P. Victoria, m'ensenyà les seves diverses seccions y donàs detsalls de la feina que allí feia. Poch pensava jo trobar en aquell apartat reò un Centre que posat a Barcelona hauria servit per a sostingut l'acció solidària y fer justicia a la terra, com fa abomata l'Observatori del Ebre.

Per això jo no vaig fer aquesta visita, y per una part, y en lo que's refereix a l'importació y exportació dels diversos productes per l'altra.

Per lo que a la persecució del frau local se refereix, estem quasi d'acord ab lo per vostè proposat.

Mes, anant al altre punt, l'importació y exportació de productes, si voté repassà la cara, contestació a la primera missiva, veura que jo sois vaig tractar del problema de la exportació al scapar del Estat el caràcter oficial del Laboratori; y clar es: que, rosolem aquesta part, quedava resolt l'altre en el meu entendre.

Quant poca es la confiança que, en general, mereixen els serveis oficals o, més ben dit, els que depenen de l'Estat, no he de ser jo qui ho pos en evidència, pero solicitar el favor d'aquest nouvinet deu omnipotent anomèn Estat, representat pels seus fervents adaludors y adoradors. Mes no som nosaltres qui reconeixem la seva omnipotència, no es qui suscriu partidari de que aquest deu tuseir verell per tots els camins dins dels interessos dels seus fidels sostenidors. De cap manera, el meu particular criteri n'es ben lluny y no va al cas exceptiu.

Reconeix l'ametlla la circumstància que no responen certes privilegiades, ana's s'acomoda fàcilment en qualsevol lloc,

mentres no són terrenys massa argilós o humits y prospera en els pedregosos y calcàris. En els humits, o dins un hort, els voltants del qual s'igualen regats, es podria desenrol·lar-se perfectament.

Terç.—Fosfat tribásich o mineral;

insoluble en el aigua, més soluble en el citrat d'amonià.

Quart.—Fosfat quatrabisàtic; soluble en el citrat.

D'aquests diferents fosfats aquell que's trobi més desagregat y sigui més fàcilment atacat pels reactius químics, se'n juga també més aviat així pels agents

de la terra: àcid carbònic, humus, àcid acètic, y produirà efectes més ràpids.

Podem, doncs, dir quel grau d'assimilitat d'un fosfat està en relació directa de la potència de l'atzach que potdrà suferir dels reactius.

L'oxalat d'amoniàchi, encara que exercix una acció menys energica que l'àcid més débil (orgànich) sobre els fosfats, els ataca a tots y permet classificarlos per ordre d'assimilitat. Pot només assimilitat relativa d'un fosfat el tant per cent d'àcid fosforic que's dóna ataca per la dita sal, y diem relativa porque no pot tractarse més que d'una comparació entre els diversos fosfats y no de la mira absoluta de l'assimilitat d'alguns d'ells.

Entre els fosfats el bisbàsic ocupa el primer lloc baix aquest punt de vista.

APARELLS-URGELLÈS DE QUÍMICA AGRICOLA

Adoptats per Centres d'Ensenyança, Granges y Laboratoris oficials

ALAMBICH para reconèixer el grau alcoholích de vins. Ptes. 32

ALAMBICH MULTIPLE para Laboratoris. * * * * * gran model. 32

CALCIOMETRE para l'assisió de terres. * * * * * 400

GUÍXOMETRE para reconèixer el guix dels vins. * * * * * 40

VENDA: Oliu, Rambla del Centre, 3; Casademunt, Rambla del Centre; Corrons, Rambla de Canaletes, 4; y demés principals.

CRONICA

Al Institut.—Apert de reunions de diferents grups y entitats agrícoles que aquests dies s'han de celebrar al Institut, la propia entitat annuncia les següents:

Auy, a dos quarts de quatre de tarda, junta general reglamentaria. Ilegíssima l'estat d'equips de la Scicicultura Espanyola.

Avui, a dos quarts de quatre de tarda, junta general reglamentaria. Ilegíssima l'estat d'equips de la Scicicultura Espanyola.

Avui, a dos quarts de quatre de tarda, junta general reglamentaria. Ilegíssima l'estat d'equips de la Scicicultura Espanyola.

Avui, a dos quarts de quatre de tarda, junta general reglamentaria. Ilegíssima l'estat d'equips de la Scicicultura Espanyola.

Avui, a dos quarts de quatre de tarda, junta general reglamentaria. Ilegíssima l'estat d'equips de la Scicicultura Espanyola.

Precaucions

El senyor Portela manifestà que, en virtut del amanet de vaga, havia donat les edres oportunes pera que la forsa pública garantís per tots els meids la llibertat del treball y evitis les coaccions.

Ais centres obrers

Durant el matí, als centres obrers, hi hagué molta animació.

S'era parlava molt de què s'feia paster el desig de que's concorda. En quant a la vaga, hi havia més incertitud y molts poques ganes de caure en el parany radical.

L'opinió dels més—de cas 100s—era de que avui, tan s'ha concedida l'indutri com no, se treballaria com de costum.

La crisis

El senyor Portela rebé a migdia un telegramma del ministre de la Governació, dient que el Rey havia indultat al "Chato".

El telegramma alegia: "Gobiernos tan pronto refrendó R. D. después aplaudir iniciativa de S. M. ha presentado dimisión."

Després, el senyor Barroso, conferenciant per telèfon al senyor Portela, confirmant lo de la crisi y dient que el Rey havia començat les consultes ab els primers.

Per Barcelona se deya què seguirà en canjeigues al poder, que potser cambiaja algunes ministries, y que no tota gens improbable que uns dels nous fos el senyor Portela.

Els periodistes preguntaren al governador que hi havia d'això, y digué:

La princesa de Battemberg.

Al Govern civil se ha rebut la notícia de que aquest vespre sortirà cap a l'extranjer la princesa de Battemberg. Deixa arribarà a Barcelona.

(D'aquesta edició)

Cambis facilitats per la Casa J. Morsena Sol y Fills

D. PUIG.

Borsa

Cambis facilitats per la Casa J. Morsena Sol y Fills

Barcelona 15 de gener.

Sessió del matí

Operacions Queda

4% Interés 11 mesos	14/21	24/29	54/59	84/86	95/97
Ac. C. C. N. Esp. 11 mesos	87/10	87/28	87/30	103/20	125/25
Alacants 11 de mes...	107/20	98/35	108/45	110/20	125/25
Ferto-Cat. Andaluzos			99/20	100/20	125/25
Barcelona Colonial 11 de mes...			98/20		

Premi del or Preus de compra

Allons	100	100	100	100	100
Barcelona	100	100	100	100	100
Barcelona Colonials	100	100	100	100	100
Barcelona Industrial	100	100	100	100	100
Barcelona Colonial	100	100	100	100	100

100/20 pes. 14/21

LICEU

Comiat de la Passini i en Raventós

Ahir, diumenge, a la tarda, ab el «Tannhauser», varen despedir-se dels nous públics la celebrada soprano senyora Passini-Vitale i el tenor Raventós. La primera cuidà l'interpretació en la forma que sempre li havien celebrat, guanyant-hi les frànques ovacions que al final se li tributaren, mentre l'espectacle se li omplí de presents que els seus nombrosos admiradors oferiren com agrament a sa noble tasca, especialment per haver ajudat ab sa valiosa cooperació a que escollessin per primera volta «La Walkyria» en català.

Grans merces també en Raventós que per un igual contribuí en aquella bella obra, reconpensa trobada ab l'aplaudiment del públic. Refet de la seva primera indisposició se despedí ab un «Tannhauser» més vigorós quel dia de la primera, en la tocant a condicions vocals, dient al sinceritat sa dificultat i procurant fer ressortir son treball que acompanyà sa esperança el dia que son act seguí madur al vèncer les deficiències que li sensalarem, i sobre les quals no'n corregim r's.

En Raventós ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge. La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat i policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Unió Catalana va obsequiar-la ab un gran i hermós pom de flors i un artístic pègam, en el qual s'hi llegí:

Honorables senyores: La Unió Catalana que no viu més que del sagrat foc patriàtic, se sent comoguda y fonsament a grada, cada vegada que persones extrangeres fan de tot cor honor a nostra estimada Lengua. Una senyora, devotament hauré posat tot l'esforç de vostra vida en cantar en llengua catalana, un acte de da Walkyria aquest estofa que hauré ofert a nostre patriotisme rem per conquerir la sobiranía y ya més, això la Unió Catalana fa constar en acta son agrament envers vos, genial artista d'Itàlia, que hauré volgut cantar en nostra Lengua.

«Vos que sou ciutadana d'un poble a qual llengua no li manca soberania, potser no arribareu a ferlos àrrec del per què tan fonsament ens haver comogut; però sou dona y artista y al dirviuho comprendes com el nostre esperit y el nostre cor s'acostem al sentir honora nostra Lengua que treballem y rebaltarem per conquerir la sobiranía, y a més, també, para que per sos mèrits literaris y cantada ab màsca nostra y d'altres pueguésser escollida y després aplaudida per tots els pòblics de la terra, Ara ja ho comprendeu, honorable senyora, i veritat? Visqueu molts anys, senyora...»

Els presents de sumptuosos i artístics paneres y rams de flors eren nombrósos.

La simpàtica artista estava efusiva. Ab afectuosos paraulas manifestava lo molt agrada que quedava a la ciutat de Barcelona y varen sentir com deya al senyor Penà que comptés absolutament ab ella pera organizar els festivales wagnerians en la vinenta temporada y que així mateix s'ofereça per cantar en català sempre que cregués oportú.

L'Associació Wagneriana va entregar també al nostre gran senyor un policromat pègam, també dibuixat per en Flòs, en el qual s'hi llegíx: «Al eminent tenor català en Joan Raventós, qui, ab pronunciación correctissima, facultats vocals admirables y competències ab els personatges, perfectament encarna-

en el nostre Gran Teatre del Liceu «Sigmond y Tannhauser», de R. Wagner, cantant per primera volta en nostra llengua catalana tot el primer acte de «La Walkyria», en penyora de reconeixement, l'Associació Wagneriana de Barcelona.

Les taules del Gran Teatre s'omplíen d'entusiastes catalans desitjosos d'offer personalment un tribut d'agraïment als artistes que han cantat una obra alemanya en nostra estimada llengua catalana, y demanaren que aquells que final se li tributaren, mentre l'espectacle se li omplí de presents que els seus nombrosos admiradors oferiren com agrament a sa noble tasca, especialment per haver ajudat ab sa valiosa cooperació a que escollessin per primera volta «La Walkyria» en català.

Grans merces també en Raventós que per un igual contribuí en aquella bella obra, reconpensa trobada ab l'aplaudiment del públic. Refet de la seva primera indisposició se despedí ab un «Tannhauser» més vigorós quel dia de la primera, en la tocant a condicions vocals, dient al sinceritat sa dificultat i procurant fer ressortir son treball que acompanyà sa esperança el dia que son act seguí madur al vèncer les deficiències que li sensalarem, i sobre les quals no'n corregim r's.

En Raventós ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Unió Catalana va obsequiar-la ab un gran i hermós pom de flors i un artístic pègam, en el qual s'hi llegí:

Honorables senyores: La Unió Catalana que no viu més que del sagrat foc patriàtic, se sent comoguda y fonsament a grada, cada vegada que persones extrangeres fan de tot cor honor a nostra estimada Lengua. Una senyora, devotamente hauré posat tot l'esforç de vostra vida en cantar en llengua catalana, un acte de da Walkyria aquest estofa que hauré ofert a nostre patriotisme rem per conquerir la sobiranía, y a més, això la Unió Catalana fa constar en acta son agrament envers vos, genial artista d'Itàlia, que hauré volgut cantar en nostra Lengua.

«Vos que sou ciutadana d'un poble a qual llengua no li manca soberania, potser no arribareu a ferlos àrrec del per què tan fonsament ens haver comogut; però sou dona y artista y al dirviuho comprendes com el nostre esperit y el nostre cor s'acostem al sentir honora nostra Lengua que treballem y rebaltarem per conquerir la sobiranía, y a més, també, para que per sos mèrits literaris y cantada ab màsca nostra y d'altres pueguésser escollida y després aplaudida per tots els pòblics de la terra, Ara ja ho comprendeu, honorable senyora, i veritat? Visqueu molts anys, senyora...»

Els presents de sumptuosos i artístics paneres y rams de flors eren nombrósos.

La simpàtica artista estava efusiva. Ab afectuosos paraulas manifestava lo molt agrada que quedava a la ciutat de Barcelona y varen sentir com deya al senyor Penà que comptés absolutament ab ella pera organizar els festivales wagnerians en la vinenta temporada y que així mateix s'ofereça per cantar en català sempre que cregués oportú.

L'Associació Wagneriana va entregar també al nostre gran senyor un policromat pègam, també dibuixat per en Flòs, en el qual s'hi llegíx: «Al eminent tenor català en Joan Raventós, qui, ab pronunciación correctissima, facultats vocals admirables y competències ab els personatges, perfectament encarna-

en el nostre Gran Teatre del Liceu «Sigmond y Tannhauser», de R. Wagner, cantant per primera volta en nostra llengua catalana tot el primer acte de «La Walkyria», en penyora de reconeixement, l'Associació Wagneriana de Barcelona.

El Consell Directiu, etc.

Les taules del Gran Teatre s'omplíen d'entusiastes catalans desitjosos d'offer personalment un tribut d'agraïment als artistes que han cantat una obra alemanya en nostra estimada llengua catalana, y demanaren que aquells que final se li tributaren, mentre l'espectacle se li omplí de presents que els seus nombrosos admiradors oferiren com agrament a sa noble tasca, especialment per haver ajudat ab sa valiosa cooperació a que escollessin per primera volta «La Walkyria» en català.

Grans merces també en Raventós que per un igual contribuí en aquella bella obra, reconpensa trobada ab l'aplaudiment del públic. Refet de la seva primera indisposició se despedí ab un «Tannhauser» més vigorós quel dia de la primera, en la tocant a condicions vocals, dient al sinceritat sa dificultat i procurant fer ressortir son treball que acompanyà sa esperança el dia que son act seguí madur al vèncer les deficiències que li sensalarem, i sobre les quals no'n corregim r's.

En Raventós ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.

Durant tota la tarda el escamerins de l'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

L'Associació Wagneriana va entregar-li un pergami artísticament dibuixat y policromat per en Flòs, en el qual, sota l'escut de Catalunya, s'hi llegia:

«All'estima è grande amistad. Lina Passini-Vitale, que per la primera volta interpretà magistralmente, nella nostra llengua catalana, la parte de Siginda de «La Walkyria», in omaggio della più profonda ammirazione per la sua grande maestria rappresentando l'eroina de Riccardo Wagner è per la sua extraordinaria di atenció e cantante.

La Passini ha fet una bonica companyia i no d'eu dolzells son debut a Barcelona. Degué tenir-ne el conveniència pel corolar d'ahir, ahont tant foren aplaudits ell ab la Passini i demés artistes.—U.

Parlant ab la Passini. - Homenatge.

La Wagneriana y l'Unió Catalana.